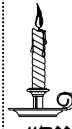

בס"ד כ' אייר ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 19:15
 צאת השבת - 20:07
 רבנו תם - 21:01
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1108
 @ ניתן להקדיש העלון והשיעור בלוויין של הרה"ג
 הראש"צ יצחק יוסף שליט"א, לרפואה, ברכה,
 פרנסה טובה, זיווג, הצלחה, זש"ק ולהבדיל לעיני יקיריכם
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "ח' עוזי"
 (ירמיה טז)
 השבת לה' לעומר
 פרקי אבות - פרק ד'

פרשת בחוקותי

הזק הזק ונתנה

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלוויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30
מעייני הפרשה:

□ **"ופנית אליכם"** (כ"ו - ט)

"בעל הטורים" כותב, **"פניתו"** נטריקון פני-תי. ת"י שנים (410) שעמד בית ראשון, היו פני שם, כמו שנאמר "והיו עיני וליבי שם כל הימים" (דברי הימים ב', ז' - ט"ז), אבל לאחר שגלו, "אנא פנה דודך". וגם על הפסוק "וקראתם דרור בארץ", אומר בעל הטורים, **"דרור"** עולה גם 410, רמז כמנין דרור שנים שהיו חופשיים בארץ משנבנה הבית.

← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
 ← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
 ← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.

□ **"ואם לא תשמעו לי"** (כ"ו - י"ד)

□ **"אם בחוקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם"**
 כתב האור החיים הקדוש שאם אדם יזכיר לו את יום המיתה שזה חוק ה' - **"בחוקתי"** שסוף כל אדם למיתה, אזי יזכה האדם לקיים את "מצוותי תשמרו ועשיתם אותם".

מנהג ישראל לקרוא את הקללות בלחש. רבי שלמה מקשאנוב אמר בדרך חידוד, ידוע מהזוהר שבכל הקללות טמונים סודות נסתרים, והם כולם רומזים לברכות עצומות. יוצא שפרשת התוכחה היא "סוד אחד גדול", ו**סוד כידוע מספרים בלחש**.

□ **"ונתתי גשמיכם בעתם"** (כ"ו - ד)

□ **"ואבדתם בגוים"** (כ"ו - ל"ח)
 עם ישראל בהיותו בגלות נמשל ל"אבידה". אומר ה"מקדש מרדכי", דין הוא באבידה, שכל זמן שיש בה סימן, יש בה דין השבה. ולכן עלינו לשמור מכל משמר על אותן סימנים שמייחדים אותנו "לבעלים", ועל ידי זה נוכח ל"השבת אבידה".

שאלו את רבי יוסף חיים זוננפלד, כיצד נכון לומר, "משיב הרוח ומוריד הגשם או הגשם? והוא ענה, שכדאי לומר גשם בסגול ולא בקמץ, כי אנו לא רוצים גשם בקימוץ אלא בשפע, ובעתו הנצרכת.

□ **"וזכרתיה להם ברית ראשונים"** (כ"ו - מ"ה)

□ **"ונתתי יתן פריו"** (כ"ו - ד)

אומר ה"כתב סופר", אנשים עלולים לחשוב, שאם אנחנו לא בסדר ואנו בגלות, הקב"ה יזנח אותנו לגמרי. לכן אומר הקב"ה, שאף בהיותם בארץ אויבים לא מאסתים, והראיה, "וזכרתיה להם ברית ראשונים", כלומר, אזכיר להם יציאת מצרים. ומה היה במצרים? בני ישראל עבדו עבודה זרה, ובכל זאת הקב"ה גאל אותם.

שואל רבי דוד סולובייצ'יק, מדוע בגשמים כתוב **"ונתתי"**, ואילו ביבול הארץ ופירות השדה כתוב **"ונתנה"** הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו?
 ותירץ: הגמ' (בתענית ב'). אומרת, אמר ר' יוחנן, ג' מפתחות בידי של הקב"ה, שלא נמסרו בידי שליח, ואלו הן מפתח הגשמים, מפתח החיה ומפתח תחית המתים. לכן כתוב **"ונתתי"**, כיון שמפתחות הגשמים הוא רק בידי של הקב"ה, אבל יכול שהארץ מוציאה, שזה ע"י שליח, כתוב **"ונתנה"** הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו.

פינת הניבים והפתגמים

"רבי לויטס איש יבנה אומר: מאוד, מאוד - חוי שפל רוח, שתקוות אנוש - רימה." (אבות ד' ד')

עניו הוא המכיר גדולת ערכו, ואינו מתייחר אלא מנמך עצמו בחסד. אבל שפל רוח הוא, הוא שלבו נשבר בקרבו ביודעו כל חסרונותיו ומצוירם לפניו תמיד. הענווה היא ממעלות המידות, והיא מוצעת בין הגאוה ושפלות הרוח. נלמד ממש רבינו ע"ה אשר שלמו בו מעלות השכליות, ומעלות המידות, אב בתורה אב בחכמה אב כנבואה, ושבו השם יתברך על כל אדם במידת הענווה ואמר "והאיש משה, עניו מאוד מכל האדם"

□ **"והשית לכם דישי את בציר ובציר ישיג את דרעי"**

שואל ה"כלי יקר", מדוע ב"דישי", שלא כמו ב"בציר", הוסיפה התורה וכתבה "לכם"?
 מסביר ה"כלי יקר", אכן, הלחם היוצא מן הדיש הוא מוצר בסיסי בחיי האדם ולא מותרות, ולכן הריהו "לכם". לעומת זאת, היין היוצא מן הבציר, זה לא מצרך הכרחי, כי אם מותרות, ולכן אינו "לכם", להנאתכם, אלא לשם מצוה.

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון שיעור גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

האם צריך לחשוש מעין הרע ?

כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בספרו ענף עץ אבות:
"עין הרע אינו רק על ידי שונאים בעלי עין רעה, אלא גם על ידי אוהבים, ואפילו על ידי תלמידי חכמים"
ישנם מספר הלכות שמהן עולה חשש לעין הרע. לדוגמה, אין להעלות אב ובנו לתורה, או שני אחים – מחשש לעין הרע. ויש לבאר מהי מהות העין הרע, אם עין הרע מגיעה דווקא מצד שנאה וצרות עין של איש על רעהו, או שכל התפעלות מדבר-מה יכולה לגרום עין הרע.

צא ולמד ממה שאמרו במסכת ברכות (דף נח:) רב פפא ורק הונא בנו של רבי יהושע היו מהלכים בדרך, ופגשו את רבי חינאי בן רב איקא, אמרו לו, בראותינו אותך עלינו לברך שתי ברכות, ברכת שהחיינו וברכת שחלק מחכמתו ליראינו, (לרוב שמחתם בראותם אותו בירכו שהחיינו, ומחמת גודלו בתורה שהיה מגדולי הדור, בירכו עליו "שחלק מחכמתו ליראינו"). אמר להם, אף אני אברך עליכם שתי ברכות אלו, ונוסף עליהן אברך גם ברכת "ברוך חכם הרזים", שאתם חשובים בעיני כנגד ששים רבוא מישראל, (ברכת חכם הרזים היה מברך מי שרואה יותר מששים רבוא מישראל בבת אחת). אמרו לו, כל כך אתה חכם ונבון, ונתנו בו עין (הרע) ונפטר. ובמסכת סנהדרין (דף צב.) אמר רבי אלעזר, לעולם הוי קבל וקיים ("קבל" מלשון אפל ושפל), לבל יבליט את עצמו, וכמו שאמרה חנה (בברכות לא:) "זרע אנשים" - זרע מובלע בין אנשים. לא חכם ולא טיפש. ומכל מקום כתב מרן הרב זצ"ל, מי שחנן אותו ה' לשון לימודים, ויש לו כח השפעה לזכות את הרבים, ברוב חכמה ודעת, אין לו להימנע מכך מחשש עין הרע, ששומר מצווה לא ידע דבר רע, "אגוני מגנא ואצולי מצלא" (מגינה ומצילה).

ומי שלא מקפיד כל כך בענייני עין הרע, גם כן לא משפיע עליו עין הרע כל כך, כדברי הגמרא: "מאן דלא קפיד, לא קפדינן בהדיה" (מי שלא מקפיד על כך, גם לא יקפידו איתו).

אולם אלו שעוסקים יותר מדי בענייני עין הרע, לא די להם שהם תופסים את הטפל ועוזבים את העיקר, שהרי מחמת העסק בעין הרע אינם מתבוננים כראוי על מעשיהם, עוד זאת באה עליהם רעה גדולה, שמי שמתעסק ומדקדק בעניינים אלו, הוא מסוגל יותר משאר בני אדם להיות ניוזק מעין הרע וכיוצא בזה. לכן העיקר הוא לתפוס דרך ממוצעת, שלא לחוש לעין הרע יותר מדי.

ומכל מקום כשאפשר ויש בדבר צורך, יוכל לעשות סגולות אמתיות כנגד עין הרע, כמופיע בגמרא (ברכות נה ע"ב).

ביטול עין הרע

א. נתינת צדקה בכלל ומעשר בפרט מגינה מפני עין הרע. נתינת צדקה פירושה הכרזה כלפי היקום - יש לי את כל צרכי, ואני מסוגל לחלוק עם אלה שאין להם.

ב. להיות סנדק בברית מילה הוא מתכון בטוח להצלחה. ג. אל תחזיקו בבית ברכת שלילית, כמו "בזאת הדלת לא תבוא בהלת, בזו הדירה לא תבוא צרה". עליכם לבקש מה אתם כן רוצים, ולא להניח הנחת יסוד של מצוקה ופורענות. ברכה חיובית ונכונה היא כזו האומרת, למשל, "בזה המקום ברכה ושלוש, בזה הפתח הצלחה לבטח".

ד. הניחו עציץ רוטה (פיגם) בכניסה לבית.

מכל מלמד" השכלתי

"ואם בחוקתי תמאסו וכו' אף אני אעשה זאת לכם"
סיפר רבי יצחק זילברשטיין שליט"א בשם "מגיד מישרים": נסעתי באוטובוס, לפניי ישבו שני בחורים, ודיברו ביניהם על המלחמה בדרום. אחד הבחורים אמר בלהט 'צריך להפסיק לספק להן חשמל, לסגור להם את המים ולא לספק להם אוכל ודלק... לא יתכן שבזמן שהם תוקפים את ערי ישראל הם ממשיכים לייצר טילים לאור החשמל שלנו, שותים מים שלנו ואוכלים אוכל שלנו... וכל זה כדי שיהיה להם כח ויכולת לירות טילים עלינו...' פניתי אליהם, אומר הרב ואמרתי: 'בליחה שאני מתערב אבל תרשו לי לומר משהו: יבקשר למלחמה אני חושב שאילו דברים בטלים של ממש, כי הרי הקב"ה אומר 'מלחמות אני עשיתי', דהיינו כל מהלך המלחמה נתון בידי של הקב"ה בלבד (עבודה זרה ב:). אבל מה שכן למדתי מכס זה מוסר השכל ענק... כאשר האדם חוטא הוא מכאיב לקב"ה. והנה בשעה שהאדם חוטא, הקב"ה מספק לו חמצן לריאותיו, חשמל למוחו שיפעל, מים לשתות וכח לנוע. והוא ממשיך להשתמש בכל הטובות הללו... למה? לחטוא ולזרוק טילים ולהכאיב לקב"ה??!"

תוכחה סימן לאהבה

בשני מקומות בתורה מתרה הקב"ה באמצעות קללות.

בפרשת בחוקתי ישנם מ"ט קללות - 49 קללות, ובפרשת כי-תבוא יש כפול - צ"ח (98) קללות. לערוך השוואה ולקשר את מניין הקללות שבפרשה לספירת העומר - מ"ט קללות, כנגד מ"ט שערי טומאה, 49 קללות, כנגד 49 ימים של הספירה...

אין ספק שלשמוע את הקללות זה מפחיד כשלעצמו, ובפרט זה שעולה לתורה בקריאה הזו. כדי להבין עד כמה פחדו מהקללות נביא סיפור: החפץ חיים מביא באחד המקומות, שבעבר היו אנשים בורחים מבית הכנסת בקללות והיו משאירים את הבעל קורא לבד.

הוא הגיע במסעותיו למקום אחד, ומצא שמביאים את הזקן ביותר והחולה ביותר שיש בעיר, ומעלים אותו לתורה. מתוך חשיבה שבין כה וכה, הוא עוד מעט הולך למות, שייקח איתו גם את כל הקללות ביחד...

כתב הרלב"ג "מוסר ה' בני אל תמאס":

אל תמאס מוסר ה' כשיקרו לך קצת רעות גופיות ממנו באופן שזכרנו כי זה יהיה סיבה למנוע ממך התועלת אשר בעבורו היה זה התוכחות ואל תמאס בתוכחתו כי ה' יתברך יוכיח את אשר יאהב...

המלבי"ם אף הוא מדבר על כך שהתוכחה היא סימן של אהבה.

"איחלנו להם שהזיווג לא יעלה יפה. ואז"...

מעשה נורא סיפר הרה"ג רבי חזקיהו יוסף קרלנשטיין, ששמע מבעל המעשה: מריבה גדולה פרצה בין השכנים שמעון ונחום. שמעון רדף את שכנו נחום עד חורמה, הוציא עליו לעז ולא נחה דעתו.

נחום שהוציאו עליו את הלעז אירס את בתו, ושמעות הלעז עשתה לה כנפיים, ובגלל השם הרע שהוציא עליו שמעון שכנו, הודיעו לו שהשידוך התבטל.

אומר הרב קרלנשטיין: מספר לי נחום בעל המעשה בכאב: "אתה מבין שהשידוך של בתי התבטל הניסיונות ועוגמת הנפש שלי בלתי ניתנת לתיאור".

עברה תקופה לא ארוכה, כחודשיים-שלושה, ושמעון שהוציא לעז על שכנו נחום - בנו התארס, ואיזה שידוך הוא עשה! "...", אומר נחום לרב קרלנשטיין, "את חטאי אני מזכיר היום - אני ורעייתי איחלנו, שהזיווג של השכן שמעון, לא יעלה יפה!"

"שבועיים לאחר האירוסין שמעו המחותנים של שמעון על המריבה הגדולה בינינו ועל הקפידה הגדולה והתרעומת שיש לנו כנגד המחותנים שלהם. הם שמעו שאנו מאחלים במפורש, שמידת הדין תפגע בהם והשידוך יתבטל!"

"נכון שזה לא יפה, אבל כך חשבנו שצריך לנהוג." "המחותנים של שמעון שלחו אלינו שלוחים לפייס ולרצות, אפילו הציעו לנו ממון רב כדי שנתפייס - אך אנו בשלנו; לא דורשים מאתנו להיות מלאכים..." "לא סולחים ולא שוכחים!"

בשלב מסוים המחותנים של שמעון הפוגע אמרו לו: "תשמע, אנו לא מבטלים את השידוך, אבל אנו ברגע זה עוצרים את כל ההכנות לחתונה, לא מתקדמים, לא מחפשים יחידת דיוור, לא מחפשים ריהוט ולא קובעים תאריך לחתונה, עד שהשכן נחום יסיר את הקפידה..."!

ממשיך ומספר נחום: "לרגע הזה ייחלנו. לא סלחתי, כי לא הייתי מסוגל לסלוח, וכמה שבועות נמשך העניין, ואנו לא סלחנו, כפשוטו."

ממשיך ומספר נחום: "באחד מימי חמישי, יום שגרת, פנה אלי יהודי שאני מכיר ואמר לי: 'תראה, האמת - אני מכיר טוב את הסיפור שלכם, ואין שום סיבה שתסלחו... אבל האם רוצה אתה לעשות עסק טוב? תראה, אני לא רוצה לחטט ולהתערב, אבל שאלה אחת לי אליך: האם זקוק אתה לישועה? האם אתה מכיר שיש מולך קיר בטון שאותו אתה לא יכול לעבור...?"

אמרת לי את האמת:

"כן, דע לך, שהבן הזה שהתבטל לו השידוך, זה הילד השלישי שלי, יש לי קודם בן ובת, הם כבר נשואים מספר שנים, ולא עזר לי ללכת לכותל וגם לא לרשב"י - אני תקוע, אין להם ילדים...!"

"אמר לי אותו מכר: 'אתה נורמלי!'"

"יש בפניך הזדמנות פז לעשות את עסקת חיידך".

דוד מלך ישראל מגלה לנו סוג כמסו: 'פשיחו בי יִשְׁבִי שְׁעַר, וְאֶגְי תְּפִלָּה' (תהלים ק"ט, י"ג). תלמד מדוד המלך. חייו של מלכנו דוד היו סוערים ביותר.

כתוב בחז"ל: עשרים ושמונה שנה התגלגל דוד ביערות הגיוגלים, וכל כך הרבה פעמים כפסע היה בינו לבין המוות, ומלכנו דוד מגלה לנו איך הוא שרד את

המצבים הקשים הללו.

אומר דוד המלך: 'פשיחו בי יִשְׁבִי שְׁעַר' - אלה היושבים על הברזלים וצוחקים עלי. וינגינות שותי שְׁכָרִי - אלו השיכורים המנגנים על סיפור חי. ודוד המלך ממשך ואומר (תהלים ק"ט, ד'): 'וְאֶגְי תְּפִלָּה'. שואל המלבי"ם במקום: מה הקשר? מה הסמיכות בין זה לזה?

אומר המלבי"ם: דוד המלך אומר לנו: אתם יודעים מה סוד הקיום שלי? איך אני שורד במצבים שכאלה? - בשעה שהיחיו בי וניגנו מנגינות להתלוצץ עליי, ידעתי שזו עת הרצון, ובעת ההיא אלוקים יענני, ולכן וְאֶגְי תְּפִלָּה'.

אומר דוד המלך: ניצלתי את הרגעים המרים האלה שטבלתי בביזיונות והפכתי אותם ליהלומים והתפללתי: כתוב בקהלת פרק ז', כ': 'אֵינִי צָדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחָטָא'. מביא הרמ"ק דבר נורא: הנשמה של האדם עולה למעלה לשמים כאשר הוא ישן בלילה, והקטיגור דורש למצות איתה את הדין. אותה נשמה מדברת אתם, ולא רק שהיא מוחלת, היא גם פרגנה ושבחה אותם. אתה צודק שהשכן שמעון עשה מעשה לא בסדר, אך דעו לכם שהם משפחה נפלאה, הם השקיעו מאוד בחינוך ילדיהם - תפרגנו ותשבחו אותם מכל הלב, ותראו ישועות.

לאחר תקופה מסויימת מספר נחום, שהילדים הנשואים שלו לא ידעו שמחלנו לשמעון.

כעבור ארבעה ימים, קיבלתי טלפון מהבן שלי, שבישר לי בהתרגשות: 'אבא! ב"ה, אשתי מעוברת!'"

וכעבור שבוע ימים נוספים מקבלת אשתי טלפון מהבת, המבשרת לה: 'אמא'ילה, ב"ה נפקדתי!'"

"חלפו עברו להם תשעת ירחי הלידה ובשנת תשע"ו בחודש אדר, מזל דגים, ערכתי בביתי שתי שמחות...". לומדים מסיפור נפלא זה על הכוח של מי שמוחל וסולח לזולתו.

הסגולה שיש בקללות...

מסופר על אברך אחד שהייתה לו אזכרה/יאצייט לאביו המנוח, בשבוע של פרשת בחוקות. הוא ניגש לבית הכנסת וביקש מהגבאי לאפשר לו עלייה לתורה. לאחר שהגבאי בדק ברשומות, התברר כי כל העליות תפוסות למעט זו של הקללות. התלבט האברך מה לעשות והחליט לשאול את הרב חיים אריה ארלנגר המכונה: "הסטייפלה" זצ"ל.

שאל אותו הרב: האם הנך מפחד לעלות?

השיב האברך: "לא! שומר מצווה לא ידע דבר..."

פסק לו הרב לעלות לתורה בעלייה של הקללות.

לאחר שכיבד את זכרו של אביו - הגיע מכתב מחו"ל בו נאמר לו כי דודו הוריש לו עסקים וקרקעות בשווי כולל של כחמישים מליון דולר. הוא טס לחו"ל שהה שם כ- חמש שנים וחזר כעשיר גדול מאד.

כשהוא במכונית השרד שלו נפנה מיד לביתו של הרב ובשמחה קרא לעברו:

"רבי ראה! עליתי לקללות ושום דבר לא נתקיים בי... אני איש עסקים מצליח ובחמש שנים האחרונות שילשתי את כספי הירושה..."

הביט בו רבי חיים אריה ברחמים ופסק: "כל הקללות נתקיימו בך! הפכת מאברך לאיש עסקים - הפסדת את כל עולמך..."!!! זו ראייה של צדיק...

יעקוב עם "ו" אכיהו כל"א "ו" - רעיון נפלא

"וזכרתי את בריתי יעקוב..."

המקום היחידי בתורה, שכתוב יעקב עם ו, הוא בפרשה הזאת. יעקוב מופיע בתנ"ך עם ו, עוד ארבע פעמים בספר ירמיה, ואחד בתורה, בפרשת בחוקותי בשה"כ חמש פעמים: לעומת זאת: אליהו הנביא, כתוב בתנ"ך חמש פעמים, בכתבי חסר אליה - ארבע פעמים מופיע בתחילת מלכים ב' פרק א'. המקום האחרון שמופיע אליהו חסר, זה הפסוק האחד לפני אחרון בתנ"ך, בנבואת מלאכי, שאנחנו קוראים את זה בשבת הגדול - (מלאכי) הנה אֶנְכִי שֶׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. ורש"י מבאר על הפסוק על פי מדרש חסרות ויתרות: "וזכרתי את בריתי יעקוב". בחמשה מקומות נכתב מלא, ואליהו חסר בחמשה מקומות, יעקב נטל אות משמו של אליהו ערבון שיבוא ויבשר גאולת בניו. יעקב אבינו כביכול לקח מאליהו תקיעת כף. ותקיעת כף, נקרא ע"י שלמה המלך, חמש ערבון. ובתקיעת כף יש חמש אצבעות, אז הוא לקח חמש פעמים ו, כיון שהאצבע דומה ל - ו. לכן לקח חמש וים מאליהו.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

שמעתי מאדם גדול שהנהיג בערב שבת בביתו שעד אחרי אכילת הדגים לא מדברים/מלשינים/מתווכחים על כלום. זו הנהגה חכמה. אנחנו חוזרים מהתפילה רעבים ועייפים וכל דבר קטן מקפיץ ומעצבן. כשאוכלים מעט חלה ומנת דגים, לפתע הכול מסתדר שום דבר כבר לא מעצבן. החדרת ערכה של סעודת שבת - על הילדים להפנים שאין מדובר כאן בארוחה משפחתית, אלא בסעודת שבת! לדבר על המלאכים שנמצאים אתנו כאן. ילד צריך לשמוע שהנהגותו אינה מתאימה למקום בו נמצאים מלאכי השרת העוקבים אחר מעשיו. להסביר לבנות שבסעודת שבת אין ספרים ואין עיתונים, זה פשוט ושוב הדברים למעמד. כשחוזרים על הדברים שוב ושוב הדברים מופנמים. לדבר על 'אתקינו סעודתא', להסביר שאנחנו מזמינים לסעודה את הקב"ה עם האבות הקדושים. זה לא אומר שצריך שתהיה אווירה של יום הדין, אך בפירוש מצריך אווירה מכבדת ומכובדת. ילדים מבינים שיש נושאים שאותם לא מדברים בשולחן הקדוש, הם לומדים ומפנימים ערך של מעמד מקודש. זה לא חודר ביום, גם לא בשבוע, אבל כשזה 'הנוסח', הם מפנימים. בהצלחה!

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

כחיים דורון
שתרם לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל יתברך בבריות, אושר ושלווה ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ושנים טובות והצלחה לחתן בר-המצווה אייל, וברכה ליהנותן ונוגה להבדיל לע"נ עילאי ז"ל בן חיים ואריאלה-מזל שיחיו

ברכה והצלחה

אברהם ואסתר אבר'ל הקב"ה ישלח להם רפואה שלמה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יציץ נזרם. ה' יאריך ימיהם בטוב ובנעימים וברכה והצלחה לכל ילדיהם

ברכה והצלחה

לשרה אליהו שתתברך בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה

כל הישועות והברכות

ליצחק ורח"ה הרוני הי"ן שהרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברפואה שלמה, אושר ופרנסה טובה, וזיווג הגון במהרה שיושש נשמתם לילדיהם ולרפואת לידה בת מרי להבדיל לע"נ טובה בת שאוקט ז"ל

רפואה שלמה

לדינה כל"רי בת סולטנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרג"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה מרדכי

ברכה והצלחה

אבי ושירה כהן שיוכו במהרה לזרע קודש בן-קיימא יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ולשנים טובות

ברכות ואיחולים

יצחק ומזל-ברוריה כשר בהגיע יוח"א למצויות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל לימודיו וברכה והצלחה לציפור כשר ולרבקה כהן שירוו נחת ושלווה

ברכה והצלחה

אפרים וזיוה ככ"פן בזכות תרומתם לעלון יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה בכל מילי דמיטב רוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה לרפואת אהרון בן זיוה

ברכות ואיחולים

לחיים דורון ואריאלה בהגיע אי"ל למצויות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו שיתברך בכל לימודיו וברכה והצלחה למשה ושושנה דורון למאיר ודינה ביטון שירוו נחת ושלווה

ברכה והצלחה

דבנות תרומתם לעלון יתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה

ברכות ואיחולים

בויע"ז פנינה ישראלית להולדת הבן יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלווה יעקב ושרה ישראלי ולשנים טובות יצחק

ברכה והצלחה

שיעור מרתק ומעניין עם הרב יוסף-חיים ירמיה' בנושא "ש"לום ביה"ח" מתקיים בכל יום שבת בשעה 20:15 בבית המדרש "אור דרך" לנשים וגברים בהפרדה יוגש כיבוד קל

לע"נ הצנועה והענוה

סוברה הרוני בת שאוקט ז"ל השבת פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענוה אוסנת כל"פון בת עזיזה ז"ל האזכרה ליום חמישי בבית המנוחה

לע"נ הצנועה והענוה

מאיר בנישו בן מסעודה ז"ל כה' אייר פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה אברהם חנוס ז"ל ב' יהודה חנוס ז"ל כ' אייר פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה יחיא נז"ל בן יוסף ז"ל כא' אייר פקידת שנתו

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן מרים הי"ן משה נאמן בן מרים הי"ן אברהם נאמן בן מרים הי"ן ישראל פרג' רפאל בן מרים הי"ן שבת' מוסאי בן הגיית הי"ן שמעון בר-יוחאי בן עדי הי"ן רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת

לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה

אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בעוזי בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל יוחאי אברג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל